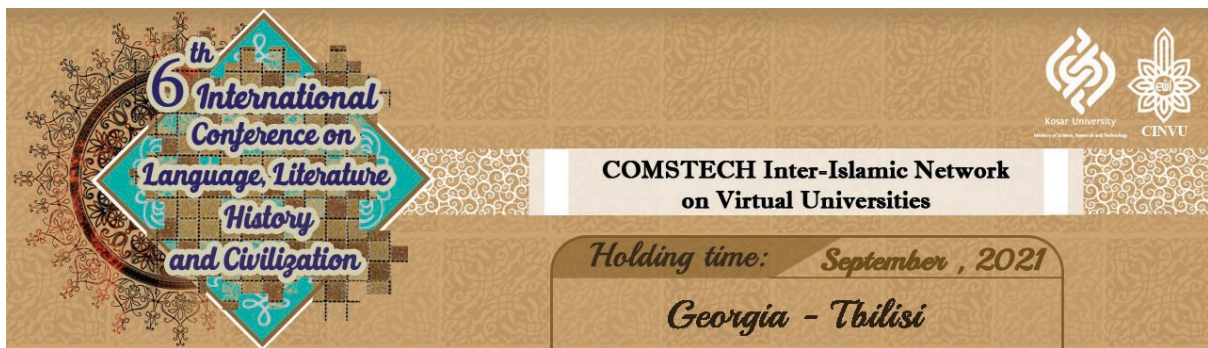

بررسی نگاره طبیعت در دوره هرات و تاثیر پذیری آن از نگاره های چین

نیر طه‌وری^۱، زهره جمشیدی^۲

۱- نویسنده مسئول

۲- دانشجو

چکیده:

طبیعت در نگارگری ایرانی سبکی مشخص ندارد؛ اما به هر حال طبیعت و منظره پردازی بی اهمیت نبوده و در بسیاری از نگاره‌ها طبیعت مورد توجه قرار گرفته است. همانگونه که نگارگری در دوره‌ها و مکاتب مختلف دچار دگرگونی شده، منظره پردازی نیز در دوره‌های مختلف به دلایل مختلف در فرم‌های مختلفی ترسیم شده است. عصر تیموری دوره‌ای از تاریخ ایران است که در آن هنر به شکوفایی بی سابقه‌ای دست یافت و حمایت هنری در این دوره تاثیر بسیاری در تکوین و انسجام پایه‌های هنر و پدید آمدن سبک‌های هنری از جمله مکتب هرات داشت. داد و ستد تجاری و رفت کاروان‌ها بین ایران و چین عامل برقراری ارتباط میان نگارگری ایرانی و نقاشی چینی شد که به نظر می‌رسد که نقاشی ایران را متحول کرد. بی شک مناسبات سیاسی، اقتصادی و فرهنگی میان دو کشور در روند شکل‌گیری نگارگری ایرانی به معنای دقیق کلمه تأثیر مهمی داشت؛ خاصه آنکه نگارگری ایرانی دوران اوج خود را بین اواخر عصر تیموریان ایران تا اواخر صفویه گذراند. در این پژوهش به بررسی نگاره طبیعت در دوره تیموری خصوصاً دوره هرات پرداخته و تاثیر گذاری نقاشی‌های چینی را بر نحوه نگارگری طبیعت در دوره مذکور بررسی می‌کنیم.

واژگان کلیدی: نگاره طبیعت، نگارگری دوره چین، نگارگری دوره هرات، نگارگری دوره تیموری